

En samling prøvemynter 1907-1973

av Kjetil Kvist

Numisma Mynthandel AS

Oslo 2017

Samlingen selges på Numisma Mynthandels salauksjon 4. november 2017.

Scandic Solli Hotell, Parkveien 68, 0202 Oslo

kl. 11

Utgitt av Numisma Mynthandel AS, Kongensgate 16, 0153 Oslo

www.numisma.no - mail@numisma.no

Tel. 22 33 19 49

Innledning

Prøvemynter er hittil stemoderlig behandlet i norsk numismatisk litteratur. Svært lite forskning er presentert på dette området. Norske numismatikere har gjerne rettet oppmerksomheten mot de endelige myntene - de som har sirkulert blant folk. Til tross for dette er prøvemynter svært interessante numismatiske objekter.

Denne samlingen norske prøvemynter fra det 20. århundre pirrer nysgjerrigheten hos samlere. «Hvordan ville mynttrekkene sett ut med disse mynten,» er ett av de spørsmålene man stiller seg. Man kan kalle det kontrafaktisk numismatikk - hva hvis det ble slik eller sånn? Det var bevisste valg som lå til grunn da prøvemyntene ikke ble annet enn forslag til mynter. Hadde man valgt annerledes for en mynttrekke, så ville det fått følger og den neste mynttrekken ville sett annerledes ut. Hva ville ikke det hatt å si for folks interesse for mynter, eller våre egne minner fra myntene vi hadde i handa da vi handlet i butikken. Som med all kontrafaktisk historieskrivning kan vi more oss med slike spørsmål. Nå har man muligheten til å få den alternative historien i sin egen hånd.

Litteratur om prøvemyntene

Det er ikke skrevet mye om norske prøvemynter. Bjørn R. Rønning har katalogisert et utvalg i sin bok *Norges mynter og pengesedler etter 1874* (Oslo 1972). Dessuten har han skrevet et lite hefte om prosessen rundt de første myntene etter unionsoppløsningen. Kolbjørn Skaare skriver om det samme, men også prosessen rundt senere myntutgivelser i *Mynten, myntene og medaljene - Den kongelige mynts historie 1806-2004* (Oslo 2008). Jørn Kristian Larsen er likevel den som har publisert den mest omfattende oversikten over prøvemynter i sin bok *Norges mynter 1814-2014* (utgitt 2014). I katalogen brukes Rønnings og Larsens referansenummer som hhv R og JKL.

Prøvemyntene kan ordnes i to kategorier: Den ene omfatter ulike forslag til motiver. Dette gjelder for eksempel myntgravør Ivar Throndsens forslag til 2-kroner datert 1907. Et annet eksempel er 5-øre 1958 der kong Olav V bærer generaluniform. I begge tilfellene fikk de endelige sirkulasjonsmyntene et helt annet utseende. Den andre kategorien omfatter utprøving av ulike metaller og legeringen. Slike prøvemynter er det flere eksempler på i denne samlingen. Blant de mest interessante er forsøkene med kobbernikkel- og kobberbelagt stål fra kong Haakon VII's tid.

Nye mynter etter unionsoppløsningen

Unionsoppløsningen i 1905 gjorde det nødvendig å endre utseende på myntene. Kong Oscar II var ikke lenger konge av Norge, han ble erstattet av kong Haakon VII. Nå engasjerte kulturpersonligheter og kunstnere seg i utseende av de norske myntene. Det skjedde ikke i et vakuum uten innflytelse utenfra, selvsagt. Kong Oscar IIs mynter var uforandret siden 1874, og i stil og utførelse var de svært like de myntene som ble innført under kong Oscar I rundt tredve år tidligere.

Slutten av 1800-tallet var preget av rivende utvikling innenfor skulptur, arkitektur og kunst. Det var naturlig at disse strømmingne også skulle påvirke myntenenes utseende. Den franske myntrekken var omformet i 1898, akkurat i tide til verdensutstillingen i Paris i 1900. Det var nok mange som allerede den gang beundret de nye myntene – og hvordan de brøt med tidligere mynters utseende.

For å bestemme utseende og innhold for de norske myntene var det uttrykt ønske at «[...]man i større Udstrækning end hidtil skeet sikrer sig kunstnerisk Bistand,» slik H.A. Grosch og L. B. Stenersen skrev i et brev til Finansdepartementet 3. februar 1906.

Finansdepartementet nedsatte en komité 24. oktober 1906. Den besto av fem mann for å komme med forslag til utseende på de nye myntene. H.A. Grosch som var direktør ved Kunstindustrimuseet og L.A. Stenersen som var bestyrer ved Universitetets Myntkabinett, ble medlemmer, og det samme ble myntgravør Ivar Thronsen og billedhugger Lars Utne. Dessuten kom professor Bredo Morgenstjerne med, som hadde mange meninger om utseende på norske mynter. Det komiteen kom fram til skulle få varig innflytelse på myntdesign i Norge.

2-kroner 1906 slik den opprinnelig var tenkt, og myntgravør Ivar Throndsens forslag til 2-kroner sirkulasjonsmynt. Katalogens nr. 5 og 6.

En sjelden 2-krone

Myntgravør Ivar Throndsen hadde allerede fått i oppdrag å lage forslag til 2- og 1-kronen fra Finansdepartementet. Pregekomiteen mente han skulle fullføre dette arbeidet, samtidig som de henvendte seg til arkitekt Henrik Bull for å få ham til å lage forslag for de mindre sølvmyntene og bronsemyntene. Ivar Throndsen (1853-1932) var godt etablert som mynt- og medaljegravør på dette tidspunktet. Han laget i mange år mange populære medaljer, og var vant med å arbeide i mindre formater. Serien med 17. mai-medaljer var på størrelse med sirkulasjonsmynter, og svært detaljerte. Den eneste mynten han designet før han fikk oppdraget med 2- og 1-kronen, var 25-øringen fra 1896.

Resultatet av Throndsens arbeid finner vi på denne auksjonen. Det ble laget flere 2-kroner i 1906 og

1907, men dette var minnemynter og ikke sirkulasjonsmynter. Det var ikke et uproblematisk arbeid, og vi finner en samlergjenskapning av et tidlig forslag til minnemynt på denne auksjonen. Den er satt sammen av en 2-kroner 1906, og Eilif Pettersens opprinnelige forslag til revers. Denne ble senere benyttet på 7. juni-medaljen, som ble gitt til stortingsrepresentanter og regjeringsmedlemmer. Såvidt vi vet er det ikke noen av den opprinnelige prøvemynten på samlerhender.

Thronsen var involvert i utmyntningen av minnemyntene, men han hadde en mindre rolle i utformingen av dem. Derimot laget han med Finansdepartementets og pregekomiteens mandat et utkast til sirkulasjonsmynter med kongeportrett. Et eksemplar av 2-kronen er med på denne auksjonen, og det er en helt spesiell mynt. Thronsen tok med seg kongevåpenet fra minnemynten utgitt i 1907, den som ofte omtales som «lite skjold». På aversen brukte han det kongeportrettet av kong Haakon VII han kom til å bruke på mange andre medaljer, slik som H.M. Kongens Fortjenstmedalje og andre offisielle medaljer. Prøvemynten bærer da også tydelige tegn på å være et tidlig utkast til en sirkulasjonsmynt. Relieffet på portrettet er høyt, og ville neppe latt seg gjennomføre slik rent teknisk på en sirkulasjonsmynt.

Det var ikke Thronsens forslag som ble lagt til grunn for den nye myntrekken, men tvert i mot forslagene fra Henrik Bull. Han la fram en rekke skisser allerede tre uker etter han fikk oppdraget, og da hadde han tatt seg den frihet å også foreslå nytt utseende på 2- og 1-kronen. Pregekomiteen mente nemlig i utgangspunktet at Storkorskjeden for St. Olavsordenen burde bli med i myntrekken, og da på 50-øringen. Bull mente at den kom først til sin rett på de store valørene, og som vi vet ble storkorskjeden brukt på både 2- og 1-kronen. Bredo Morgenstierne (1851-1930) var professor i rettsvitenskap ved Universitetet i Oslo, og var en ivrig myntsamler. Han var konservativ i samfunnsdebatten, og kanskje ikke så overraskende også i numismatikken. Morgenstierne hadde lite til overs for de moderne myntene, som de nye franske sirkulasjonsmyntene som ble innført 1898. I en artikkel i tidsskriftet Samtiden i 1908 oppsummerte han sine synspunkter, og sto hardt på at de nye norske myntene måtte fortsette det han anså som en svært lang europeisk mynttradisjon. Som med tyske talere og engelske crowns, så mente han de heraldiske elementene måtte bli dominerende - og de norske 2-kronene ble derfor dekorert med seks våpenskjold fra de seks stiftsamtbyene. Morgenstiernes synspunkter skulle dominere synet på norske mynter i flere generasjoner.

Arkitekt Henrik Bulls forslag til 10- og 20-kroner, datert 1909. Katalogens nr. 1-4.

Arkitekt Bulls gullmynter

Henrik Bull (1864-1953) var et ubeskrevet blad i numismatisk sammenheng, men han var allerede godt kjent for de store bygningene Historisk Museum og Regjeringsbygningen (nå Finansdepartementet). Bull var ikke bare interessert i bygningene, men tegnet også detaljene og inventaret bygningene huset. Det var naturlig at han også var interessert i hvordan fremtidige mynter skulle se ut. Av Bulls myntforslag finner vi 20- og 10-kroner 1909 i samlingen. Disse myntene er like de endelige myntene som ble preget i 1910. Forsiden av mynten viser kong Haakon VII i full kroningsskrud, og baksiden helgenkongen Olav II stående på en slange. Utformingen er typisk Henrik Bull, og ansiktet på slangen brukte han også på fabeldyr plassert på for eksempel Finansdepartementet. Det spesielle er at det er bevart ett komplett sett av disse myntene datert 1909. Auksjonen inneholder også et sett med makulerte eksemplarer. Myntene ble opprinnelig preget i kobber, og makulert kort tid etter de ble preget. Ett sett slapp unna den skjebnen, og er bevart for ettertiden i utmerket kvalitet. Det interessante er at disse myntene opprinnelig også var forgyllt, men da de ble omsatt på auksjon i 1992 var det bare rester av forgylling igjen. Derfor er de restaurert med ny forgylling, utført profesjonelt og med en overflate svært lik de originale gullmyntene.

Det er bare kong Harald V som eier 20- og 10-krone 1909 i solid gull. Dette er derfor en sjelden sjanse til å skaffe seg disse myntene i så fin kvalitet som man kan oppnå

Metallprøveemynter 1918-1954. Øverst fra venstre katalogens nr. 8, 9, 7, 11, 10, 14, 15 og 16.

Nye metaller i en krisetid

En langt mer prosaisk historie ligger bak den første avdelingen av metallprøveemynter. Sølvprisene steg voldsomt etter 1. verdenskrig, og det var attraktivt å samle opp norske sølvmynter og smelte dem om for profitt. Det ble selvsagt gjort ulovlig, men folk gjorde det likevel og mye mynt ble trukket ut av sirkulasjon. Da man i 1919 kom så langt at selv småmyntene var utsatt for dette, så gikk man over til å prege mynter i kobbernikkel. Den Kongelige Mynt hadde ikke særlig erfaring med å prege dette metallet, og alle myntsamlere kjenner til den dårlige prege kvaliteten på jernmynter fra samme periode.

Det var myntmester Carl Bugge som laget forslag til den serien med kobbernikkelmynter som ble utgitt i 1920-1923. Henrik Bull ble involvert i arbeidet, og resultatet ble en litt annen utforming på kobbernikkelvalørene enn på sølvmyntene. 50-øren mistet kongeportrettet, og overtok korsmonogrammet fra 25-øren. 10-øren fikk nytt kongemonogram på aversen, og det fra sølvmyntene ble flyttet til 25-øren. Dermed mente man at det skulle være enkelt å skille sølvmynt fra kobbernikkelmynt, men som man vet ble de etter noen år gjennomhullet.

Metallprøvene på denne auksjonen kan være gjort i denne overgangen mellom sølvmynt og kobbernikkelmynt. De er interessante eksempler på hvordan fagfolkene ved Den Kongelige Mynt arbeidet seg fram til endelig utseende gjennom å prøve og feile – før man gikk igang med full myntproduksjon.

Tyskernes diktat

Krigen og okkupasjonen satt landets myntvesen i en ren katastrofetilstand. Som etter 1. verdenskrig forsvant mynter ut av sirkulasjon, folk hamstret kobbernikkel- og bronsemynter som folk tidligere hadde hamstret sølvmynter. Mange butikker og banker utga egne skillemyntsedler, på nesten alle beløp fra 1 krone til 100 kroner. Da okkupasjonen ble etablert, så kom også direktivene fra de tyske okkupasjonsmyndighetene: Nye norske mynter måtte preges i andre metaller enn kobbernikkel og bronse. Som under 1. verdenskrig skulle småvalørene preges i jern, og de større valørene i en sinklegering.

Ved Den Kongelige Mynt arbeidet man iherdig med både utseende og metallegeringer. Tegningene av okkupasjonsmynten ble godkjent av Reichskommisariatet, med unntak av forslaget om å plassere Gokstadskipet på 50-øringen. Forslaget om en 1-krone med samme motiv ble også frafalt, og fra 1940 ble det laget 1- og 2-kroner sedler, de kjente «uslingene» og «quislingene».

På auksjonen finner man et par meget sjeldne 1-øringer preget i aluminium og sink. Aluminium ble ikke brukt på norske mynter, og må regnes som et uhyre sjeldent tilfelle av et slikt forsøk her til lands. Metallet kom i vanlig bruk for små medaljer fra midten av 1890-årene, og myntgravør Ivar Thronsen preget mange medaljer i aluminium ved Den Kongelige Mynt. Under krigen ble aluminium brukt på blant annet 5-øringer i Danmark. Fordelen med metallet er at det er lyst slik at 1-øren ikke kunne forveksles med 10-øren i sink. Den sinklegeringen tyskerne dikterte førte til

svært mørke mynter, som lett kunne forveksles med lavere valører. Aluminium ble likevel brukt som en del av sinklegeringen for myntene utgitt fra 1942 og fremover. Noen aluminiumsmynter fikk vi derimot ikke, og sink ble bare brukt på de høyere valørene – ikke på ettøringen. Disse myntene er preget med stempler til kong Haakon VII's 1-øring, og må derfor være laget i en tidlig fase da man ikke hadde utseende eller stempler klare til okkupasjonsserien. Myntene er viktige fordi de dokumenterer overgangen fra bronse til krisemetaller, og viser at dette var en prosess Den Kongelige Mynt brukte mye tid på.

5-kroner 1954 basert på 2-kroner 1910-1917. Katalogens nr. 12-13.

Et blindspor?

Samlingen inneholder også en liten serie preget i kobbernikkel- og kobberbelagt stål. Disse myntene er magnetiske. Preget er som kong Haakon VII's siste sirkulasjonsmynter, gravert av myntgravør Øivind Hansen og preget første gang i 1951. Fra samme tid inneholder samlingen også to prøvemynter for en ny 5-krone preget i kobbernikkel, begge datert 1954 og begge makulert. Modellen for disse myntene var kong Haakon VII's 2-kroner 1910-1917.

Det er sparsomt med opplysninger om disse prøvemyntene, og ingen av dem ble ført fram til en ny myntserie. Det virker som om man har gjort noen forsøk, og siden vurdert dem som et blindspor og skrinlagt prosjektet. Det gjør dem ikke mindre interessante for samlere, selvsagt.

Myntgravør Øivind Hansen og professor Per Palle Storms forslag til mynter for kong Olav V. Katalogens nr. 17-21

Dyrene kommer på myntene

Da kong Olav Vs første mynter skulle preges, så skjedde det på initiativ av Finansdepartementet. 14 desember 1957 ble det holdt et møte der blant annet myntgravør Øivind Hansen og professor Per Palle Storm ved Statens Kunstakademi deltok. På møtet ble de to bedt om å modellere et portrett av kongen. Det ble også satt ned et utvalg som skulle legge fram en plan for de nye myntene. Dette utvalget besto av Thor B. Kielland som var direktør for Kunstindustrimuseet, Carsten Svarstad som var førstekonservator ved Universitetets Myntkabinett, Hallvard Trætteberg, førstearkivar ved

Riksarkivet.

Det ble laget to forslag til mynter. Myntgravør Øivind Hansen leverte et forslag under tittelen «Den Kongelige Mynts forslag», og disse var preget av et flott portrett av kongen samt utstrakt bruk av heraldiske symboler som riksvåpenet og kongekronen. Samlingen inneholder et makulert eksemplar av 5-øren fra denne serien. Samtidig ble Per Palle Storm inspirert av arbeidet med kongeportrettet, og han laget likeså godt et helhetlig forslag til ny myntrekke. Per Palle Storm (1910-1994) var skulptør utdannet ved Statens Kunstakademi. Han vokste opp i Buenos Aires i Argentina og det var der han først fikk opplæring som skulptør. Storm debuterte på Statens høstutstilling i 1934, og ble professor ved Statens Kunstakademi i 1947. Han hadde en naturalistisk tilnærming til skulptur, noe man finner igjen i myntforslagene hans. Myntene var noe man «kunne lage et lite kunstverk på», sa han til NRK i 1958. Storm håpet på at man kunne få noe glede av å se disse dyrene på våre mynter.» Det var en svært ny måte å se mynter på, men tydelig inspirert av de irske myntene som alle hadde dyremotiver. Samlingen inneholder en tidlig prøvemynt der kong Olav V er portrettert i generaluniform.

Selv om fagfolkene, som dominerte utvalget, anbefalte Øivind Hansens utkast, så foretrakk Finansdepartementet Storms forslag. Dermed fikk Norge en serie mynter med ulike dyremotiver. Det ble laget flere prøvemynter, og stemplene til prøvemyntene ble benyttet i større grad enn tidligere: Samlingen inneholder to eksempler på mynter som er plukket ut fra sirkulasjon, der den ene siden er identisk med prøvemyntene. Den ene er en 5-øre 1959 som har Storms kongeportrett på forsiden, og den andre en 25-øre 1958 som har en litt annen utforming av meisen på baksiden.

Det ble raskt storm rundt de nye myntene, og debatten strakk seg til Stortinget, der særlig representanten Jon Leirfall fra Senterpartiet sto i spissen for en til tider usaklig kritikk av den nye myntrekken. Numismatiske og heraldiske fagfolk pekte på at riksvåpenet og riksløven ikke ble framstilt på en eneste valør, og etterlyste generelt en mer tradisjonell utforming av myntene. Blant de sterkeste kritikerne fant vi Hallvard Trættemberg (1898-1987) som var med i den opprinnelige komiteen. Trættemberg var den ledende norske heraldiker, men opprinnelig var han kunstner og gikk på Statens håndverks- og kunstindustrihistorie. Som Storm deltok han på Statens høstutstilling i 1934. Han utformet det norske riksvåpenet i 1937, og ble førstearkivar ved Riksarkivet i 1940. Det er mange kommunevåpen som er forgitt av Trættemberg, og han var levende opptatt av mynter i alle år. På mange måter førte han videre Morgenstiernes synspunkter på hvordan norske mynter burde utformes.

Prøveemynter for Grunnlovsjubileumsmynten 1964. Katalogens nr. 22-24.

Grunnlovsjubileet

Grunnlovens 150-årsjubileum ble feiret i 1964, og med knappest mulig margin ble det bestemt at man skulle utgi en minnemynt. Det var opprinnelig et forslag om å lage en 5-kronersmynt, men man bestemte seg for å lage en 10-krone i sølv istedenfor. Den nye minnemynten ble laget i tett kompaniskap mellom Stortingets presidentskap, Norges Bank og regjeringen. Myntgravør Øivind Hansen ble bedt om å lage forslag, og han presenterte først to ulike forslag til forside og bakside. Man bestemte seg raskt for en mynt med riksvåpenet på forsiden, og Eidsvoldsbygningen på baksiden. Øivind Hansen levert 30 modeller og Den Kongelige Mynt preget hele seks prøvemynter.

Samlingen inneholder to prøvemynter og et ensidig avslag av forsiden til 10-kronen 1964. Prøvemyntene skiller seg ganske mye fra den ferdige mynten, både når man ser på omskrifter, stavemåter og utformingen av Eidsvoldsbygningen. Det var den første minnemynten siden unionsoppløsningen.

Til slutt måtte hele Stortinget involveres da loven faktisk måtte endres. Det var bare hjemmel til å prege 10-kroner i gull, og dette måtte man selvsagt gjøre et unntak for. Den Kongelige Mynt sørget for å få blanketter levert fra England, slik at det ble preget mange nok eksemplarer til utgivelsesdagen. Det kostet 6,40 kroner å lage mynten, og overskuddet ble dels brukt på kulturformål og sosiale formål.

Prøvemynter datert 1970. Myntgravør Øivind Hansens svært levedyktige mynttrekke. Katalogens nr. 26-31.

Tilbake til heraldikken

Arbeidet med en ny mynttrekke startet i midten av 1960-årene. I 1966 mente Norges Bank det var tid for å vurdere framtiden til 2- og 1-øringen. I samlingen er det en liten 5-øre med elgmotiv, og denne må nok sees i sammenheng med dette arbeidet. Utvalget kom tilbake etter et par år, og foreslo å fjerne 2- og 1-øren. Men noe hastverk var det ingen som hadde.

Redusert 5-øre 1966. Prøvemynt for ny størrelse på mynten. Denne er 18 mm, mens den endelige utgaven er 19 mm.

Da man i 1968 startet arbeidet med den nye mynttrekken, så ville man unngå alle de feilene man

mente ble gjort tidligere: En pregeutvalg ble satt sammen av arkitekt Bernt Heiberg, billedhugger Hans Jacob Meyer, førstekonservator ved Universitetets Myntkabinett Kolbjørn Skaare og førstearkivar Hallvard Trætteberg. Komiteen var ferdige med sitt arbeid i 1969. Det var ingen overraskelse at denne gruppen kom fram til en ny myntrekke med kongeportrett og heraldiske symboler. Myntgravør Øivind Hansen var med som sakkyndig – og som utøvende kunstner. Øivind Hansen (1925-2005) kom til Den Kongelige Mynt som læregutt i 1942, men gikk raskt over på en utdanning ved gullsmedlinjen på Statens håndverks- og kunstindustriskole. Senere fikk han opplæring av Lucien Bazor ved myntverket i Frankrike, og Leo Holmgren i Sverige. Fra 1949 var han fast ansatt som myntgravør ved Den Kongelige Mynt. Der skulle han opp gjennom årene forgi mangfoldige medaljer, og kom med forslag til flere mynter. Hansen sto i en tradisjon der heraldikk spilte en avgjørende rolle, noe mange av hans arbeidere vitner om. Da han ble bedt om å lage et forslag til myntrekke som skulle erstattet Storms dyreserie, så vendte han tilbake til sine egne myntforslag fra 1958. Resultatet ble en myntrekke med et strikt heraldisk tema. Samlingen inneholder en serie med prøvemynter datert 1970, altså fire år før serien ble satt i sirkulasjon. Hele myntrekken ble nå omarbeidet, de to laveste valørene ble tatt ut av sirkulasjon. Den nye 5-øringen ble redusert i størrelse og fikk et preg som føyde seg fint inn i den nye myntrekken. En prøvemynt med en litt bredere kant enn den endelige utgaven ligger i samlingen. Løven på denne utgaven skiller seg også fra sirkulasjonsmynten, og det kan man særlig se på øyet og snuten.

Prøvemyntene fra 1970 var ikke like de endelige myntene som ble sluppet i sirkulasjon i 1974. Det man først legger merke til er at prøvemyntene er dypere slått enn sirkulasjonsmyntene. Særlig er det tydelig på portrettene og riksvåpenet. Hansen modellerte sitt første portrett av kong Olav V i 1957, og dette ble brukt på en rekke offisielle medaljer - og på 17. mai-medaljen 1958. Det er dette portrettet han hentet fram til prøvemyntserien. Senere bearbeidet han portrettet, og kong Olav framstår som eldre på sirkulasjonsmyntene fra 1974. Det er også andre små detaljer som stikker seg fram, slik som signaturen til Øivind Hansen som er litt ulik den endelige versjonen. Noen ganske små detaljer i kronen i riksvåpenet er forskjellig, og tungen er litt kortere på den endelige utgaven. Det er tydelig at den erfarne myntgravøren har drevet med mye pirkearbeid i årene fram mot utgivelse. Dessuten er 10-øringen preget på en blankett med riller på kanten, og det ble ikke den endelige utgaven.

Denne myntrekken viste seg å være svært levedyktig, og ble videreført av kong Harald V fram til 1990-årene da vi fikk en ny mynttrekk – uten for mye tung heraldikk. Fra denne serien har vi ennå ikke sett prøvemynter i privat eie.

Katalog

Haakon VII

1. 20 kroner 1909 gyldt kobber
4,85 gram
Referanse: JKL 1.P1
OMH 30, lott 850 6. november 1992 9500 kr + 12,5%
2. 10 kroner 1909 gyldt kobber
2,51 gram
Referanse: JKL 2.P1
OMH 30, lott 863 6. november 1992 9000 kr + 12,5%
3. 20 kroner 1909 kobber, makulert
4,82 gram
Referanse: JKL P1.3
OMH 53, lott 1212 17. april 2004 2100 kr + 15%
4. 10 kroner 1909 kobber, makulert
2,40 gram
Referanse: JKL P1.3
OMH 53, lott 1226 17. april 2004 2100 kr + 15%
5. 2 kroner 1906 med 7. juni-medalje revers.
Sammleranfertigung.
13,06 gram
Referanse: *Som JKL P42.1; som Rønning P76*
Laget ved å legge inn adversen fra et avslag av 7. juni-medaljen (Støren & Holst nr. 289) i en vanlig 2 krone 1906.
6. 2 kroner 1907
15,88 gram
Referanse: JKL P43.1.2; Rønning P77
Ex. OMH 42, lott 526 24. oktober 1998 190000 + 15%
7. 2 øre - 1 øre på hver side, nikkel
4,27 gram
Referanse: JKL - ; Rønning -
Ex. OMH 33, lot 810 26. mars 1994 5200 kr + 12,5%
8. 10 øre 1918, advers 1920, kobbernikkel
1,50 gram
Referanse: JKL P25.1; Rønning -
OMH 9, lott 566 2. oktober 1982 6200 kr + 12,5% salær + 20% mva
9. 1 øre 1921, kobbernikkel
1,22 gram
Referanse: JKL P53.1; Rønning -
10. 1 øre 1941, aluminium
0,55 gram
Referanse: JKL P11.1; Rønning P84
Se OMH 40, lott 452 (Unik) 3. oktober 1997 5000 + 15%
Se OMH 44, lott 763 (3 kjente eksemplarer) 16. oktober 1999 18 000 kr + 15%
11. 1 øre 1941, sink
1,66 gram
Referanse: JKL P12.1; Rønning -
OMH 29, lott 959 5. april 1992 5000 kr + 12,5%
12. 5 kroner 1954, kobbernikkel, makulert
16,62 gram
Referanse: JKL P41.1.1/P41.1.3; Rønning P106
OMH 53, lott 1238 17. april 2004 4400 kr + 15%
13. 5 kroner 1954, kobbernikkel, bøyd
16,53 gram
Referanse: JKL P41.1.1/P41.1.3; Rønning P106
OMH 53, lott 1239 17. april 2004 11 500 kr + 15%
14. 25 øre 1954, kobbernikkelbelagt jern
2,38 gram
Referanse:
OMH 63, lott 612 21. november 2009 2800 + 18%

15. 10 øre 1954, kobbernikkelbelagt jern
1,48 gram
Referanse: JKL P50.1; Rønning -
OMH 62, lott 885 9. mai 2009 2900 kr + 18%

16. 5 øre 1954, kobberbelagt jern
7,97 gram
Referanse: JKL P51.1; Rønning -
OMH 62, lott 886 9. mai 2009 2300 kr + 18%

Olav V

17. 5 øre 1958, bronse, syreskadd
7,84 gram
Referanse: JKL P57.1.1; Rønning P89

25. 5 øre 1966 liten type
3,45 gram
Referanse: JKL P71.1; Rønning -
Se OMH 31, lott 825-826 5. mai 2001 5000 kr + 15%

18. 5 øre 1958, bronse, bøyd
7,95 gram
Referanse: JKL P57.1.1; Rønning P89

26. 5 kroner 1970 type 1974
11,50 gram
Referanse: JKL P50.1; Rønning -
OMH 31, lott 827 5. mai 2001 12 500 kr + 15%

19. 5 øre 1958, generaluniform
6,80 gram
Referanse: JKL P68.1; Rønning P99

27. 1 krone 1970 type 1974
7,02 gram
Referanse: JKL P55.1; Rønning -
OMH 31, lott 828 5. mai 2001 8000 kr + 15%

20. 5 øre 1959 med prøveportrett 1958
8,01 gram
Referanse: JKL P69.1; Rønning -

28. 50 øre 1970 type 1974
4,80 gram
Referanse: JKL 23P1; Rønning -
OMH 31, lott 829 5. mai 2001 6200 kr + 15%

21. 25 øre 1958 med prøverevers 1958
2,26 gram
Referanse: JKL P63.1; Rønning -

29. 25 øre 1970 type 1974
2,34 gram
Referanse: JKL 25.P1; Rønning -
OMH 31, lott 830 5. mai 2001 5000 kr + 15%

22. 10 kroner 1964 ensidig adwers
14,37 gram
Referanse: JKL -; Rønning -

23. 10 kroner 1964
19,75 gram
Referanse: JKL P37.1; Rønning P112

30. 10 øre 1970 type 1974
1,46 gram
Referanse: JKL 28.P1; Rønning -
OMH 31, lott 831 5. mai 2001 5000 kr + 15%

24. 10 kroner 1964
19,95 gram
Referanse: JKL P40.1; Rønning P115
Ex. OMG 35, lot 728 0/01 1. april 1995 6000 kr + 12,5%

31. 5 øre 1973 liten, bred rand
3,32 gram
Referanse: JKL P72.1; Rønning -